

RADĚJOVSKÝ ZPRAVODAJ

DNES MÁ SVÁTEK:

Lubomír (SR)

Alena (ČR)

redakce: Hana Kubíková
hana.kubikova@seznam.cz

VÁŽENÍ PŘÁTELE,

letí to, letí - od našeho posledního společného setkání v Kováčově v hotelu Panorama již uplynul celý rok!

Za tu dobu se toho spoustu událo: naše děti zase o něco vyrostly, některé začaly chodit či mluvit, jiné navštěvovat školky, školy či učiliště, další začaly pracovat, řada rodin přivítala na svět nové přírůstky, děti si našly nové kamarády,

něco nového se naučily, přinesly nám všem spoustu radosti.

Všechno tohle chceme navzájem sdílet, a proto se po roce opět setkáváme, tentokrát pro změnu v České republice, na Moravě, v krásném prostředí Bílých Karpat, v hotelu Radějov nedaleko Strážnice.

Věřím, že se náš společný česko-slovenský týden vydaří: snažili jsme se

přípravit bohatý, zajímavý a snad i trochu poučný program pro děti i dospělé. Ovšem jaký tenhle týden skutečně bude, to záleží na nás všech.

Hodně sluníčka, pohody, zajímavých zážitků i nových setkání přeje

Hanka Kubíková
z občanského sdružení
Willík

Z programu příštího týdne:

Příštích sedm dní by mělo být bohatých na události a zážitky. Na co se již teď můžete těšit?

- Na muzikoterapii a muzicírování: letos se nám budou věnovat dva muzikoterapeuté—Mgr. Věra Korhoňová, kterou známe z loňského pobytu a dvě odpoledne budou patřit PaedDr. Lubomíru Holzerovi.
- Na odbornou přednášku na téma sexualita,

kteřou v pondělí dopoledne přednese a na otázky v diskusi bude odpovídat PhDr. Dana Štěrbová z Univerzity Palackého Olomouc

- Na hry, zábavy a soutěže: věnovat se nám bude herní specialista a přijede i (skoro již hotová) speciální pedagožka Martina Danišková—Syrová.
- Na výlety: určitě se vyrazíme podívat do skanzenu ve Strážnici, navštívíme rozhlednu

Travičná a pod ní ležící salaš, projedeme se lodí po Baťově kanálu. Můžeme si zvolit i další turistické cíle v okolí—inspirujte se na stránkách tohoto Zpravodaje.

- Na spoustu legrace a zábavy, na táborák, diskotéku, (možná) na koupání, promítání fotografií a filmů...
- Na Radějovský zpravodaj s aktualitami, fotografiemi, rozhovory a dalšími informacemi.

Mše svaté:

**Radějov
Sv. Cyrila**

a Metoděje

**Sobota, středa
18:30**

Strážnice

Panny Marie

**Úterý, čtvrtek
18:30**

**Neděle 7:30,
10:30**

Letní klno

Strážnice

**Vřískot 4
15.8.2011**

**Králova řeč
17.8.2011**

**Kung fu panda 2
19.8.2011**

TIPY NA VÝLETY:**Radějov**

Radějov leží v nadmořské výšce 235 metrů. V současné době má obec 814 obyvatel. Rozloha katastru obce je 2.411 ha, z čehož 68% tvoří lesy. Obec leží na okraji lesního horského pásma Bílých Karpat v údolí tvořeném potokem Radějovkou. Je vstupní branou do biosférické rezervace UNESCO, známé bohatou květenou i zajímavou faunou. Na katastru obce je také známá dančí obora. V oboře se nachází přírodní rezervace Kútky, která je jihovýchodně od obce Radějov. Tvoří ji druhově bohaté louky (roste zde například: kosatec pestrý i

trávnovitý, hořec hořepník, len žlutý, kozinec dánský a přes deset různých solitérními stromy, remízky, potokem Mandát a dvěma menšími rybníky s močály.

Převážná část obce je podél potoka, jen okrajová část je v kopcovitém terénu úpatí Bílých Karpat. Tady začíná rozsáhlá chatová oblast (asi 450 chat).

Dominantou obce je novorománský kostel sv. Cyrila a Metoděje, v kvalitní architektuře postavený počátkem 20. století a téměř o jedno století mladší ocelová konstrukce rozhledny Travičná mezi obcemi Radějov a Tvarožná Lhota, ke které vede Oskorušová stezka.

V Radějově najdeme několik malebných domků lidové architektury, převážně z přelomu 19. a 20. století. Radějov je známý jako klidná rekreační obec s krásnou okolní přírodou vybízející k pěší turistice, cykloturistice, houbaření a rybolovu.

Skansen Strážnice

Expozice situované do vybraných objektů seznamují návštěvníka se způsobem života a bydlení lidu jak v horských oblastech Slovácka, tak v úrodné části Pomoraví, kde je velká část hospodaření rolníků založena na pěstování vinné révy. Ukázka vinohradnických staveb a jejich zařízení, která je doplněna vinohradem představujícím pěstování vína od nejstarších dob po současnost, je jedinou expozicí svého druhu na našem území. Řemeslná výroba je zastoupena kovárnou z Lipova a tkalcovskou dílnou z Nové Lhoty na Horňácku. Zajímavá a starobylá je i vstupní budova do muzea, která pochází z roku 1612 a je přestavěna v barokním slohu. Původně zde byl panský pivovar,

dnes objekt slouží jako zázemí pro návštěvníky.

	Červenec, srpen
Pondělí	zavírací den
Úterý	9.00 - 17.00
Středa	9.00 - 17.00
Čtvrtek	9.00 - 17.00
Pátek	9.00 - 17.00
Sobota	9.00 - 17.00
Neděle	9.00 - 17.00
Ostatní svátky	9.00 - 17.00

Muzeum oskeruší Tvarožná Lhota

Jeřáb oskeruše (*Sorbus domestica*) byl a stále je tradičním léčitelským stromem nejen pro naše předky, ale třeba i pro

římského Dioskorida (60. n.l.). Účinná je především při poruchách trávení, dnes je doporučován i diabetikům. Z dozrálých, sladkokyselých a šťavnatých plodů se vyrábí kompoty, marmelády, posypky, mošty, čaje, likéry a především pálenka. S oskerušemi Vás nejlépe seznámí dobrovolníci z občanského sdružení

INEX Bílé Karpaty při návštěvě Muzea oskeruše a naučné stezky kolem obřích stromů okolo obce. Ochutnávku oskeruší je možno spojit s návštěvou rozhledny na vrchu Travičná, salaše či blízkých orchidejových bělokarpatských luk – rezervace Čertoryje.

Čertoryje – národní přírodní rezervace

Oblast Čertoryje tvoří rozlehlý komplex 325 hektarů luk v oblasti mezi obcí Radějov a státní hranicí se Slovenskem.

Je to země soliterních dubů, lip i oskeruší, oblast nejrozsáhlejších bělokarpatských květnatých luk, kraj, který v každé

roční době vyhlíží trochu jinak, ale každé je úžasný. Botanicky je Čertoryje jedním z naprosto nejcennějších území u nás.

Hodonín - zoologická zahrada a aquapark

Zoologická zahrada Hodonín se rozkládá se na sedmi a půl hektaru rovinné plochy, což předznamenává příjemnou a pohodlnou procházku. Návštěvník zde může spatřit kolem 580 kusů ve 173 druzích na 7,5 ha rovinné plochy.

Navštívit můžete pavilon exotického ptactva, pavilon primátů a terárií nebo pavilon akvárií. Velkou chloubou zoo je v roce 2007 otevřené vzdělávací centrum s pavilonem velkých kočkovitých šelem a ze všech nejnovější pavilonek elegantních plameňáků růžových, jenž byl veřejnosti poprvé představen v říjnu 2009. V témže roce vznikla i nová expozice Sokolnictví. Pro zpříjemnění pobytu dětí v areálu postupně vzniklo také několik dětských hřišť s nejrůznějšími atrakcemi a velmi oblíbený kontaktní koutek s výběhy domácích zvířátek.

Koupaliště o celkové rozloze 24 350 m² a s vodní plochou 2250 m² patří mezi největší a nejmodernější zařízení v celé České republice.

Vstupné se pohybuje v rozmezí mezi třiceti až osmdesáti korunami, v závislosti na délce pobytu. V této ceně je i možnost použití veškerých atrakcí. Děti do 4let mají vstup zdarma.

Věděli jste, že?

Historické jádro Strážnice je městskou památkovou zónou se středověkým opevněním a řadou památek? Můžete tu navštívit věž s kostelem sv. Martina, kostel Panny Marie se 7 oltáři, synagogu, strážnický zámek s expozicí hudebních nástrojů nebo Průžkův mlýn s expozicí mlynářství. Ve Strážnici můžete navštívit i dílnu, kde se tiskne a barví tradiční modrotisk.

Oskeruše je největším ovocným stromem Evropy, který se dožívá až 400 let?

Desatero zásad v péči o dítě s postižením

Rodina pečující o dítě s postižením se nachází v nové situaci. Může se cítit vyloučená, musí řešit zdravotní i jiné problémy dítěte, nemá čas, prostředky a často ani motivaci k běžnému životu. Péči o dítě s postižením v rodině se věnoval známý český pediatr **prof. Matějček**, který sestavil Desatero zásad v péči o dítě s postižením. Dané zásady výstižně shrnují, jak o dítě s postižením v rodině pečovat. Tyto zásady vyplynuly z výzkumných studií, poradenských zkušeností a měly by pomoci rodičům, ale i blízkému okolí dítěte s postižením k vyrovnání se s touto situací.

1. Rodiče mají o svém dítěti co nejvíce vědět. Mohou mu pak lépe rozumět a lépe pomáhat.

2. Obětavost ano, ale ne obětování.

Mentálně postižený potřebuje porozumění, pomoc, oporu, výchovné vedení. Důležité je péči o dítě v rodině rozdělit, nenechávat ji pouze na jednom člověku.

3. Ne neštěstí, ale úkol.

Prožívání postižení jako neštěstí vede k pasivitě a uzavření do sebe. Naopak přejít do aktivity pomáhá situaci přijmout jako životní zkoušku, na kterou je třeba se dobře připravit. Přináší to uplatnění svých schopností za pomoci odborných pracovníků, studiem literatury, nesedět se založenýma rukama s lítostí v duši.

4. Přijmout pravdu - ale vždy s výhledem do budoucna.

Všichni odborníci by měli vždy současně se základními informacemi předávat rodičům i odhad dalšího vývoje dítěte, když ne do daleké, tedy alespoň do blízké, dohledné budoucnosti. Rodinnému společenství, tedy i dítěti samotnému mu nejvíce prospívá, dívají-li se rodiče i všichni ostatní na jeho postižení realisticky. Nejistota a úzkost se zvyšují, jestliže rodiče doufají v rychlý a zázračný vývojový pokrok dítěte nebo jestliže svému snažení kladou zcela nerealistické cíle a jsou pak vždy znovu zaskočeni zklamáním. Mentálně postižený jedinec se vyvíjí svým vlastním tempem, podle svého vlastního řádu, jinak než ostatní. Vývoj intelektových schopností zpravidla končí dříve. Vlastních rozumových schopností sice už nepřibývá, ale s tím, co jedinec má, s úrovní, které během života dosáhl, bude dále žít a získávat nové zkušenosti, poznatky a nové dovednosti.

5. Dítě samo netrpí.

Někteří rodiče se domnívají, že člověk

s mentálním postižením, který se vyvíjí opožděně či jinak než ostatní, následkem tohoto stavu strádá tělesně a duševně. Daleko více však trpí rodiče. Proto je nutné, aby si uvědomili, že pro šťastný život jejich dítěte je nejdůležitější pomáhat mu k radostnému životu a ne je litovat. I pro rodiče platí zlaté pedagogické pravidlo, že je třeba zaříditi věci tak, aby je dítě udělalo dobře, mohlo být pochváleno a nedopustit, aby se něčemu naučilo špatně a muselo se špatným návykům odnaučovat.

6. V pravý čas a v náležitě míře.

Vývoj člověka má svou zákonitost. Každý cílevědomý krok ve výchově má přijít v pravý čas, tudíž ani příliš brzy, ani příliš pozdě. V péči člověka s mentálním postižením platí zásada hospodárnosti, neboť čas, odhodlání a dobrá vůle rodičů jsou vzácné hodnoty, které by se neměly promarnit.

7. Nejsme sami.

Je více rodičů, kteří mají stejně postižené dítě. Jsou ochotni se podělit o své zkušenosti, starosti a radosti.

8. Nejsme ohroženi.

Rodiče dětí s jakýmkoliv postižením bývají někdy až přecitlivělí na zájem druhých lidí, na jejich zvědavé pohledy, nejspíše poznámky, rozpačité chování. Mnohdy nesnášejí ani projevy lítosti a účasti, byť byly míněny velice upřímně. Je to přirozené, protože jejich životní jistota je oslabena. Bolest, kterou prožili, je činí vůči všem projevům cizího zájmu zvýšeně vnímavými. Stává se, že žijí v neustálém zvýšeném napětí, jakoby čekali útok odkudkoliv a kdykoliv. Je důležité uvědomit si, že tento pocit napětí a ohrožení je spíše důsledkem zvýšené citlivosti než lidské nevráživosti, škodolibosti nebo zlé vůle lidí z okolí.

9. Chránit si manželství a rodinu.

Statistiky a zaměřené studie ukazují, že manželství rodičů dětí s jakýmkoliv postižením mají tendenci se dříve rozpadat. Na druhé straně však jsou manželství s obdivuhodnou soudržností. V každém případě takové manželství zaslouží zvláštní pozornost a uvědomělou ochranu. Oním přitěžujícím a nebezpečným činitelem je zvýšené zatížení rodičů úzkostmi a věčnou nejistotou, zatížením či přetížením napětím, nezvyklými pracovními a organizačními nároky, jednotvárnými činnostmi a málo proměnlivými podněty. V každé rodině si mají být manželé vzájemně oporou. O rodině s postiženým dítětem to platí dvojnásob. Rodičům by měli být oporou zase jejich rodiče, příbuzní, přátelé a známí. Zhoubné je hledat vinu, zhoubné je vyčítat, zhoubná jsou nejrůz-

nější vyslovená i nevyslovená podezření. Každý z rodičů má svůj díl odpovědnosti, a to nejen k postiženému dítěti, ale i jeden k druhému. Je třeba, aby jeden i druhý z rodičů měli pochopení pro to, že způsob, jakým se s duševní zátěží člověk vyrovnává, může být velice rozdílný. Již samotné prožívání smutku a bolesti nad stavem dítěte je rozdílný. Jejich prožitky mohou mít různou hloubku a sílu a mohou se i odlišně navenek projevovat.

10. Myslet na budoucnost.

V případě existence mentálně postiženého člověka v rodině jsou myšlenky o budoucnosti naléhavější a je nutné je zaměřovat realisticky, zhodnotit síly rodičů, zvážit pomoc z okolí. Nejdůležitější je optimistický pohled na budoucnost, naučit se nevzdávat při prvním neúspěchu, vážit si sebe i svého mentálně postiženého dítěte. Jedinice s mentálním postižením lze rozvíjet velkým množstvím aktivit. Týká se především vývoje řeči. Rečové schopnosti se v rodině rozvíjejí vyprávěním, rozhovorem, vysvětlováním. Značnou pozornost je třeba také věnovat oblečení člověka s mentálním postižením, které by mělo být pohodlné, čisté a vkusné. Při výběru oblečení by měl být respektován názor a přání postiženého, moderní a hezký vzhled podporuje jeho sebevědomí. Rodiče by měli naučit každého postiženého osobní hygieně, která by se měla stát samozřejmou součástí jejich života.

Dospělý mentálně postižený člověk by se měl naučit zvládat svoje náladu a rozpoložení. Okolí mu musí zprostředkovat lásku, náklonnost, uznání, nutnou jistotu, aby se mohlo rozvíjet jeho sebevědomí a samostatnost. Zdravé sebevědomí se může vyvíjet jen tehdy, pokud samostatná činnost vede ke spokojenosti a naplnění. Měl by zvládat takové situace, které nejsou příliš obtížné a umožní mu dosáhnout úspěchu. Obtížně řešitelné problémy s sebou přinášejí frustrace a umíněnost.

Disciplína by měla být součástí každé normální rodinné výchovy. Protože sociální chování rozhoduje o budoucích šancích jedince s mentálním postižením, není výchova k disciplíně nepodstatná. Měla by být vedena jemně, důrazně a důsledně. Jsou-li pevně stanoveny hranice a pravidla, rozvíjí se smysl pro zodpovědnost a pořádek.